

Sentencja

Artykuł 22 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 592/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że zgody wymaganej na podstawie art. 22 ust. 1 lit. c) ppkt (i) tego rozporządzenia nie można odmówić, w wypadku gdy to ze względu na brak produktów leczniczych i materiałów medycznych pierwszej potrzeby nie można udzielić danych szpitalnych świadczeń zdrowotnych we właściwym czasie w państwie członkowskim miejsca zamieszkania osoby objętej zabezpieczeniem społecznym. Tę niemożliwość należy oceniać na poziomie ogółu szpitali tego państwa członkowskiego mogących udzielić wspomnianych świadczeń zdrowotnych oraz w odniesieniu do terminu, w którym świadczenia te mogą zostać uzyskane we właściwym czasie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof – Belgia) – Isabelle Gielen przeciwko Ministerraad

(Sprawa C-299/13) ⁽¹⁾

(Podatki — Dyrektywa 2008/7/WE — Artykuł 5 ust. 2 i art. 6 — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Podatek od przekształcenia papierów wartościowych na okaziciela w imienne lub zdematerializowane papiery wartościowe)

(2014/C 439/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Isabelle Gielen

Strona pozwana: Ministerraad

Sentencja

Artykuł 5 ust. 2 dyrektywy Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się nałożeniu podatku od przekształcenia papierów wartościowych na okaziciela w imienne lub zdematerializowane papiery wartościowe, takiego jak będący przedmiotem postępowania głównego. Podatek taki nie może być uzasadniony w oparciu o art. 6 wskazanej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 3.8.2013.